

தேவதாய்ன் குரல்

“இறுதியில் எனது மாற்ற இநுதயம் வெற்றி கொள்ளும்”

FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY

கால: 12

பாழ்பாணம்

நவம்பர் 1997

ஆசிரியர் உரை-

அந்தரிக்கும் ஆன்மாக்கள்

மரணம் மனிதனுக்கு விளங்குமுடியாத ஒரு புதிராகவே இருக்கிறது; இருஞ்சு வந்திருக்கிறது. அதன்மூன் மனிதன், தனியாகவும் கூட்டாகவும் தன்னை அளவிட முயற்சித்திருக்கிறான். அதன் இரகியத்தை அறியாது. பல விகிதத்திற மரணச் சடங்குகளை, கணதகளை, கொள்ளக்கூடிய வடித்துள்ளான்.

எகிப்தில் மன்னர்கள் உணவு, உடை, பொருள், பரிவாரங்களுடன் பிரமிட்டுக் கில்புதைக்கப்பட்டனர், யாழ்ப்பாணத்து ஆண்களோட்டடையிலும், கி.மு 300க்கு ஆண்டனவில் ஆசிரியிதன் உணவு, ஆழதம், ஆபரணங்களுடன், தாளிகளிலும் புதைகுழிகளிலும் பக்குவமாகப் புதைக்கப்பட்டான்.

எமதர்மன், யமலோகம், சாவித்திரி பற்றிய புராணக்கதைகள், மறுபிறப்பு, வீரசுவர்க்கம் பற்றிய வரலாறுகள், மரணத்துக்குப் பின் மறுவாழ்வு உள்ள தென்ற நம்பிக்கையை கட்டிக்காட்டுகின்றன.

மரணம் ஓர் யாத்திரை என்ற எண்ணமே, மனிதனுக்குள்ள ஊகிப்புக்கு அடிப்படையானது. முதலாண்டு நினைவு, 30 வது தினம், 30 ம் நாள் ஏட்டுச்செலவு என்பவையால் அடுத்த பயணம் என்ற நம்பிக்கையில் உரிமை உணவு, பிச்சூசுக்கோறு என்ற நிழல்கள் எழுந்தன.

இந்த யாத்திரையின் முடிவு, நிச்சயமாக எவருக்குமே விளங்கவில்லை. இதை யேசுதான் விளக்கினார். ஏழை வாசர், பணக்காரன் பற்றிய உவமை மூலம் (லூக் 16 : 19 - 31) இன்றைய பல, உலகபோகிகள் போன்று, இவ்வுலக வாழ்வும் அதன் சகபோகங்களுக்குமே எல்லாம், என்று வாழும் நன்னை செல்வதற்குக்கும், “இன்று இரவே உள்ள உயிரை வாங்கப் போகிறார்கள்” என்று அறிவிக்கப்பட்ட உலக திருப்தி கண்ட

அறிவற்ற செல்வந்தனின் கன்றும் (லூக் 13 : 16 - 21) பேசுவின் வினாக்கத்தை தெளிவுபடுத்துகின்றன.

விசுவாசிக்டகு மரணம் வேறு ஒரு வாழ்வுக்கு நுழைவாயிலாக அமைகிறது. “நல்ல ஊழியனே உன் ஏசுமாவின் மகிழ்ச்சியில் பங்குகொள்ள” என்பதும், “இன்றே நீ தம்மோடு பரகதியிலிருப்பாய்” என்பதும் யேசு திட்டவாட்டமாக “மரணத்தின்பீன் முடிவில்லாவாழ்வு ஒன்று உண்டு. அதற்காகவே வாழுவேண்டும்”, “ஒருவன் உலகம் முழுவள்ளதற்கும் தனதாக்கிக்கொண்டாலும் ஆன்மாவை (நிதியிபத்துக்காக வாழுவேண்டியதை) இந்தால் என்ன பயண? ” என்று விளங்க வைக்கிறார்.

மரணத்தை மாணிட வாழ்வின் இறுதிமுடிவு என்று கொள்ளும் இன்றைய பலருக்கு மோட்சமோ, நரகமோ, உத்தரிப்பு நினையோ என்பன வெறும் அர்த்தமற்ற சொற்களே. ஆயின் யேசு மரணத்தை தோற்கடித்தார்; வெள்ளார், எம்மை மரணத்தின் பிடியிலிருந்து மீட்டார் என்று விசுவகிப் போருக்கு ‘வாழ்வு மாறுபடுகிறதேயென்று அழிவில்லை. இப்பொன்னிலிருந்த கூடாரம் அழிந்ததும் வின்னவில் ஓர் வீடு ஆபத்தமாகிறது’ என்ற மரித்தோர் நகுப்பலி நன்றிமுகவுரை செபம்வர்த்த மூள்ளது.

மோட்சத்தில் இருக்கும் ஆன்மாக்களை, புனிதர் என்கிறோம். நாகத் தில் இருப்பவர்கள் பற்றி நினைப்பதில் பயணில்லை. அவர்கள் முடிவில்லாத நகுப்புச் சுவாலைக்குள் தமிழ்மைத்தாமே விழுத்திவிட்டனர்.

இடையே நின்று அந்தரிக்கும் ஆன்மாக்களின் நினையை ‘தத்திரிப்பு நினை’ என்கிறோம். புனிதர் யோண தீரி சோஸ்தத்தின் விளக்கமும் (திருமையறிவு), 1437 ல் புனோரங்கள் நாளில்

நடைபெற்ற திருச்சங்க பிரகடனமும் புனித தீரிய சித்ரகொமியின் அறிவுரையும் உத்தரிப்பு தலத்தில் ஆன்மாக்கள் சுத்திகரிக்கப்படுவதை உறுதிப்படுத்துகின்றன. (காண்க 1 பேதாரு 1 : 7, 1 கொரி, 3 : 15)

உத்தரிப்பு நினை, திருச்சபையின் படிப்பனை. அது ஒர் இரக்கநிலை. இறைவன் தன் பாக்கியங்களுக்குள் பிரவேசிக்க இருக்கும் மனித ஆன்மாக்களை ஆயத்தம் செய்யும் அருள்நிலை; அன்பு நினை; ஆறுதல் நினை.

நாகத்தில் இறைவனின் பிரசன்னா இல்லை. அவரது எதிரியன் சாத்தாவின் கொடுரை தாண்டவமும், பயங்கர ஆருடையுமே உண்டு. உத்தரிப்புத் தலத்தில் இறைப்பிரசன்னத்தின் மங்கல ஒளியே சுத்திகரிக்கும் நெகுப்பாக மாறும். பூரண ஒளியுள் புதுவதற்கு ஏங்க வைத்து வேதனவைக் மாறும். புதுவதற்கு தகுதி காணாது என்ற ஒக்கம் துண்பமாகும்.

இத் துண்பங்கக்கதை தனிக்கி. நவம் பர் 3 ம் நாளை, விசுவாசிகள் மனித தோறை நினைவுக்கும் நாளரக கொண்டாடுகின்றனர். நவம்வர் மாதம் மர்மீத்தோறை, சிறப்பாக உத்தரிப்புத் தலத்தில் வாடுவொறைச் சந்திக்கும் - சிந்திக்கும் மாதம். அங்கிருப்போர் அங்கிருந்து மீளவைக்க செய்ய, தபம், தானம், திருப்பலிகளை ஒடிப்புக்கொடுக்கும் மாதம்.

பாவங்களிலின்று மீட்சப்படும்படி இறந்தவர்களுக்காக வேண்டிக்கொள்வது புனிதமும் பயலுமுள்ள எண்ணாழுமாயிருக்கிறது. (3 மக்கபே. 12 - 16)

எனவே இம்மாதத்தில் மரித்த சீவாசிக்காக, சிறப்பாக இன்றைய போரில் இறந்த பலரின் அந்தித்த ஆன்மை (3 மக்கப் பார்க்க)

ஏழைகளை அன்பு செய்த அரசி மாகிறற்

பிரித்தானிய ஐக்கிய அரசின் ஒரு பகுதியான ஸ்கோத்திலாந்து, சுயநிர்வாய உரிமை பெற்று சொந்த நாடானுமானந்தெதையும் பெற்றுள்ளது. அந்த நாட்டின் அரசியாக வாழுந்த மாகிறற் குடு புனிதத். 1915 ல் கன்கிரியில் பிறந்த மாகிறற், அந்நாட்டின் அரசர் புனித ஸ்தேபனின் மகளாகிய ஆகத் தானின் புதல்வி. இவளது தந்தை, இங்கிலாந்தின் அரசரான எட்வேர்ட்.

சிறுவயதிலிருந்தே அறநெறி வாழ்வு வாழ்ந்த மாகிறற், உலகைத் துறந்துகள் விபர் மடத்தில் வாழ விரும்பினாள். எனினும் இவளது ஆசை நிறைவேற வில்லை. தந்தை எட்வேர்ட் இவளை யும் குடும்பத்தையும் 1057 ல் இங்கிலாந்துக்கு அழைத்து வந்தார். ஓராண்டின் பின் தந்தை மரிக்க, அரசியல் குழப்பங்களினால் தன் சகோதரன் எட்காருடன் ஸ்கோத்லாந்துக்கு அதிரியாக ஒடிய மாகிறற், அரச மானிக்கயில் தஞ்சம் புகுந்தாள். 1070 ல் ஸ்கோத்திலாந்து மனன் முன்றாவது மல்கம் இவளைத் திருமணம் செய்து கொண்டாள்.

ஸ்கோத்திலாந்து மன்னரின் பாசமிகு பத்தினியாகவும், அன்புமிகு அன்னன யாகவும், மக்கள் மன்கவர்ந்த மகாராணியாகவும் மாகிறற் விளங்கினாள். கத்தோலிக்க திருச்சபையின் உண்மையான உபகாரியாகவும், பாருகாவலாளியாகவும் பணி செய்தாள். கத்தோலிக்கர், கிறிஸ்தவ விழுமியங்களை கடைப் பிடிக்கச் செய்வதில் ஊக்கியாக உழைத் தாள். சிறப்பாகநாயிறு கடன் தின்தை அலுகரிக்கச் செய்வதில் அயராது பாடு பட்டாள். திருப்பல் வேலாகளில் குருக்கள் அனியும் உமூனங்களைத் தயாரித்தினிப்பதில் அக்கறை காட்டினான்டு

ஏழைகளை அரவணைத்து அன்புசெய்தாள். தோயாளரைப் பராமரிப்பதில் தானே முன்னின்று ஊக்கமளித்தாள். தனது இராச்சியத்தின் ஒவ்வொரு பகுதி யையும் அடிக்கடி சென்று பார்வையிடுவாள். அத்தருணங்களில் ஏழை எளியோருக்கு, தாராளமாக தானம் வழங்குவாள். இல்லிடமற்றோருக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பாள். அந்தித்தோருக்கு ஆற்றலளிக்க தனது ஆபரணங்களையே கழற்றிக் கொடுத்தாள். ஏராளமான தனது உடுபுடவைகளையும் தேவைப்பட்ட போருக்குத் தாராளமாக வழங்கினாள்.

பதில் மாகிறற்றுக்கு உதவி செய்தார், இப்பணியில் மாகிறற் தன் மனிமுடி யையே அர்ப்பணித்ததுடன் புகழ்மிக்க எடின்பரோ கோட்டையையும் ஒரு கோவிலாக மாற்றியமைத்தாள்.

ஆறு புதல்வர்கட்கும் இரண்டு புதல்விகட்கும் அன்ளனான மாகிறற், அவர்கள் இறையன்பிலும் பிறரங்கிலும் சிறந்து விளங்க வழிவகுத்தாள்.

1093 ல் அரசி மாகிறற் கடும் நோயினால் பாதிக்கப்பட்டாள். ஆங்கில துருப்புகளில்கொத்திலாந்தினுள் புகுந்துகைப் பற்றுவதைத் தடுக்க மன்னன் மல்குமும் அவரது புதல்வர்களான இளவரசர்களும் போர்முணையில் அரும்பாடுபட்டார். நவம்பர் 16 ந் தேதி, தனது கணவரும் முத்து புதல்வனும் போர்முணையில் (நோதம்பர்லாந்தில்) வீரமரணம் அடைந்தனர் என்பதை தன் மரணப்படுக்கையில் கிடந்த அந்தித்தோருக்கு அன்பு செய்து அவர்கள் மனதிறைவடன் இவ்விலகுப் பயணத்தை முடிக்க வழிவகுத்தாள்.

தனது சொந்த வாழ்வில் செபம், தபம், நோன்பு நோற்றல் என்பவற்றுக்கு முக்கிய இடம் அளித்தாள். விலை விசிப்பு அவளது நாளாந்து நேராகுசிகையில் பிரதான இடம் வகித்தது. அவளது கணவர் மல்கம் மன்னவர் கல்வி யறிவற்றவர். எனினும் மாகிறற்றின் அறிவாற்றலுக்கும் நந்பண்புகட்கும் மதிப்பு மரியாதை வழங்கியதுடன் தம் மனவியை பயமரர நேசித்து அன்பு செய்தார். அவளது விவிலிய ஜாலை பொன்னாலும் மனியாலும் அவங்கித்தார். புனித திருத்துவக் கோயிலைக் கட்டியெழுப்பி அதை அழுதற அவங்கிரிப்பில் இன்றும் கணிசமான ஈவு கத்தோலிக்கர் வாழ்கின்றனர்.

ஆங்கில துருப்புகளும் ஸ்கோத்திலாந்து நாட்டைக் கைப்பற்றி ஆங்கில மன்னனின் ஆட்சியின் கீழ் கொண்டுவந்தன. தொலாயிரம் ஆண்டுகளின் பின் இவ்விலகுடம் ஸ்கோத்திலாந்து நாடு மீளவும் (வரையறுக்கப்பட்ட) சுதந்திரம் அடைந்தை கோலாகலமாக கொண்டாடினர். அங்குள்ள கழுத்தமிழரும் எடின்பரோ நகரில் நடைபெற்ற இவ்வைவங்களில் கலந்து கொண்டனர்.

ஸ்கோத்திலாந்தில் இன்றும் கணிசமான ஈவு கத்தோலிக்கர் வாழ்கின்றனர்.

தேவதாயின் அற்புத வரலாறு (தொடர்ச்சி)

அரசு. தேவமாதாவுக்குத் தேவதாதர மங்களாந்தோன்னதும் வார்த்தைவானது மாப்புமானதுமான வாஸ்தவுகள் வருமாறு:-

தேவமாரன் மலுஷாவதாரம் பண்ணுக்கு காலம் சம்பூரணமானவுடனே கவாயியானவர் அதிருதனாகிய கபிரி பேல் சம்மனசை அரசு. மரியம்மாளிடத் தில் மங்கள வார்த்தை சொல்ல அனுப்பினார். இவர் தரிசனைக்குரிய ஒர் சுந்தரமான உடை தரித்துக்கொண்டு ஆடேகமாயிருஞ் சம்மனசைகளோடு பூமியிலே இறங்கினார். அவர் சொல்ல வரு

கிற சேதிக்குச் சரியாய் தமது மார்பின் பேரில் இன்னுமோர் சிலுவையை உடைத்தாயிருந்து; மெத்த எளிமையான மரியம்மாள் விட்டை நோக்கு வர்தார். அப்பொழுது அவள் முதல் நாள் கண்ட காட்டியைக் குறித்து தியானம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தாள். அது ஹுதராளவர் மற்றுத் தூதர்களோடு மரியம்மாள் வாசம் பண்ணுமிடத்திற் சென்று அவளுக்கு நம்ப்காரரம் பண்ணி பிரியத்தத்தினாலே பூண் மரியாயே வாழ்கவென்றார். இவ் வார்த்தையைக் கேட்டு அவள் அஞ்சிப் பயந்திருக்கையிலே ஆண்டவருக்கு அவள் தாயாரா

கப் போகிற சங்கதியை அவளுக்கு வெளிப்படுத்தினார். அவள் தனக்குள்ளே பெருந் சினேகப் பிரகரணாகு செய்து கொண்டு இதோ ஆண்டவருடைய அடிமையானவள், உம்முடைய வார்த்தையின்படியே எனக்காக்கச் கடவுதென்னும் வார்த்தைகளைச் சிரத்தாழ்த்தி இருக்கங்குவித்துச் சொல்லும் போது அவள் பரிசுத்த இருதயத்தீவிகுந்து முன்று துளி இரத்தம் களிந்து விழுந்தா. அவைகளைக் கொண்டு இல்பிரித்து சந்துவானவர் ஓர் சிறிய சரித்தைதைச் செய்யவே கார்த்தருக்காக [4 ம் பங்கம் பார்ச்சி]

இறைவனுக்காகக் காத்திருத்தல்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இரு உலகப்போர்கள், முன் இருந்த நவீன மனிதனின் உலகச் சுவர்க்கமாக்குவான் என்ற கணவு மறைந்து, முன்றாம் உலகப்போருக்கு ஒத்திகைபோன்று, சிறிய நாடுகளில் போர்கள் இன்று நடைபெறுகின்றன. நாடுகள் தமிழ்நாடுகள், வெளியிலும் நடத்தும் இப்போர்கள், பத்திமாமாதாவின் தீர்க்க தரிசனங்களை உண்மையாக்குகின்றன. “‘அநேக சாதி சனங்கள் அழிந்தொழிலார். நாடுகள் பல அழியும்’’) இரண்டாயிரமாம் ஆண்டில், மனிதன் இப்பூமியை சுவர்க்கமாக வல்ல, நரகமாக்கிவிடுவானோ என்ற பயமே இன்று மேலோங்கத் தொடங்குகின்றது.

2100ம் ஆண்டளவில் போர், பேசாஸ், மாசடைந்த குழல், பஞ்சுதங்களின் சீற்றம், என்பன இப்பூமியை மானுட சுஞ்சாரமற்ற மயானமாக்கி விடும் ஆபத்து உண்டு என்றல்லவாதோற்றுகிறது. வறிய நாடுகளில் மாத்திரமல்ல. அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் கூட வேலையில்லாத திண்டாட்டம், விலைவாசி ஏற்றம், இயற்கை அழிவு, செயற்கைச் சிதைவு, பெருவெள்ளம் போன்று அழிவுகள் பெருகப்போவதை “பொருளாதார பயங்கரம்” என்னும் தமது ஆய்வுநாளில் (1996) விவியன் பெரஸ்ரர் விபரிகின்றார்.

எதிரே வரும் யுத்தில், வெறும் மனிதவறு அதிகம் தேவைப்படாது. உலகபொருளாதாரம் ஒரு சிறையிலேயே சமாளித்து நடாத்தப்படும்; மானுடத்தின் பெரும் மக்கள் திரள் தேவைப்படார். அவர்கள் பிரயோசனமற்ற சடங்கள் போன்ற ஆகிவிடுவார். அதுவும் சர்வாதிகாரப்போக்கு மேலோங்கும் அரசுகளில், “மனிதவறுகள் வினாக்களை; பிரயோசனம் அற்றவை” என்பதுடன் போரால், நோயால், இயற்கைச் சீற்றத்தால் அழிந்தபோயினும் ஆட்சியிடங்கள் கவலைப்படா; கவலைப்படத் தேவையற்றதாகிவிடும். ஜனநாயக நாடுகளிலெனின், சொல்லாவில் கவலைப்பட்டுப் பிரசாரம் செய்தால் போதும், விசேஷமாக சிறுபான்மை இன் ஒழிப்பென்றால்.

இன்று நாம் எதிர்தோக்குவது உலகமயமாக்கப்பட்ட பொருளாதாரத்தை. இது ஒருபக்கம். உலகமயமாக்கப்பட்ட வறுமை நிலையை. இதுமறுபக்கம். முன் னேறும் தொழில் நுட்பம், முன்பின் சூபிகீந்திருக்கமுடியாத வளர்ச்சியை கொள்வதற்குமாயினும் வேலையில்லாப் பிரச்சனையை அடிக்கிக்கும். இது பயங்கரமானது. அரசு எல்லோருக்கும் வேலை தேடித்தரும் என்ற எதிர்பார்ப்பு மறைய, பல எழுது அரசுகள், கொல்லுவிக்கும் ஆயுத தொழிலையே தர இயலும்.

நாளை நம் பூமி செர்க்கமாக மாறும் என்ற நம்பிக்கையை இப்போக்கு அறவே ஒழித்து விடுகிறது நம் எதிர்பார்ப்புகள் குறுகி, எல்லோரும் தத்தம் விருப்பங்களை நிறைவேற்றி வாழும் மோட்சமாக இல்லாவிடும். ஒருவரை ஒருவர் மதித்து, மனித மாண்புக்கு இடமிக்கும் குழுமங்களை அனுமதிக்கும் வீடாக இருந்தாலே போதும்.

இதற்கு மாற்றுமருந்து மனிதனிடம் இல்லவை என்பது யுனெஸ்கோ வெளியீடான் ‘கீரியர்’ மாத இதற்கு, பேட்டி கானும் விவியன் பெறல்ஸ்ரர் போன்ற பல சமூக விஞ்ஞானிகளின் கருத்து ஆகும்

இறையேகவிடம் இதற்கு விடை உண்டு. சீமேனே வெயில் போன்ற பல ஜோப்பிய சிந்தனையாளருக்கு ஆண்மீக குருவாயிருந்த பெரான் அடிகளார் எமக்கு இதை திரும்பவும் நினைவுட்டு இரார்.

சாழுவேல் என்ற சிறுவன் அழைத்த இறைவனின் குரலை (1 சாழுவேல் 3-9) யோசவ மரியபெரான் கேட்டார், பிறப்பிலேயே கண்பார்வையை இழந்திருந்த இவர், இறைவன் தன் கண்களுக்கு பார்வை தரவேண்டுமென வேண்டினார். எதிர்பார்த்த புதுமை நடக்கவில்லை. வேறு ஒன்று நடந்தது. பிறகாலத்தில் பாரிஸ் நகர கருதினாலாக விளங்கிய வேர்த்தியர் அடிகளாரின் உதவியுடன் வைத்திருந்தப்பயிற்சி பெற்றார். இறைவனின் குருவானார்.

தன்னை இறைவனுக்கு கையளித்து, பொறுமையுடன் அவர் சித்தத்துக்கு காத்திருந்தார். இவ்வரிய பண்பை, பின்பு தன் சீடர்கள் பலருக்கும் கற்றுத்தந்தார். இதுபற்றி சீமேனே வெயில் என்ற அவரது சீடரால் எழுதப்பட்ட “இறைவனுக்காகக் காத்திருத்தல்” (Waiting on God), என்ற நூலில் அழகாகத் தரப்பட்டுள்ளது.

இன்று நாம் எதிர்தோக்குவது உலகமயமாக்கப்பட்ட பொருளாதாரத்தை. இது ஒருபக்கம். உலகமயமாக்கப்பட்ட வறுமை நிலையை. இதுமறுபக்கம். முன் னேறும் தொழில் நுட்பம், முன்பின் சூபிகீந்திருக்கமுடியாத வளர்ச்சியை கொள்வதற்குமாயினும் வேலையில்லாப் பிரச்சனையை அடிக்கிக்கும். இது பயங்கரமானது. அல்லது வாழுமிக்கையை இல்லை.

பெரான் போன்று, இன்றைய இளைஞர், மனிதர் பலவித குறைபாடுகள் உள்ளவர்களே. குடும்பம், குழுமம், உலகம் என்பவற்றால் பாதிக்கப்பட்டு உடைந்து, நொறுங்கி, குறைவற்றோர், பெரான் அடிகள் கற்றுத்தந்த, இறைவனுக்காகக் காத்திருந்து, அவர் காட்டும் வழிகளில், அவர் ஏவுதல்களைப் பின் பற்றி அவர் திறக்கும் கதவுகளுடாக நுழைதல் நற்பயணவிக்கும்.

இந்த யூதத்தின் அத்தனை அழிவுகள், இழப்புகள், காவுகளுக்கும் காரணம், இறைவனில் மனிதன் எதிர்பார்த்திருக்க நம்பிக்கை வைக்கத் தவறியமையே.

“அவரில் உள் பாரதத்தைச் சுமத்தி விடு” (சங். 36)

மனிதன் தானே இப்பிரபஞ்ச கர்த்தா போன்று, தன் மனித திட்டங்களையே திட்டி, நிறைவேற்றி, நடைமுறைப்படுத்த எத்தனிக்கிறான். விளைவு? வரலாறு காணாத அழிவும் துன்ப துயருமே. இதை மானிட இரைச்சல் என்கிறது வேதம். மனித நகர்கள், இருப்பிடங்களில் உத்தம், சந்தூ மிஞ்சிப்போயிற்று.

தேவதாய் பத்திமாவில் ஊக்குவிப்பது போல தபம், செபம், பரித்தியாகம் என்பவையே இறைத்தத்தக்காக காத்திருக்கும் மெளன் நிலையை பெற்றுத்தரும். இதுவே புதிய யுகத்திற்கு வேசியுடிய புதிய கதவுகளை, வாழ்வின் வாசல்களைத் திறக்கும்.

“இடுக்கமான வாயிலின் வழியே நுழையுக்கள்; ஏனெனில் அழிவுக்குச் செல்லும் வாயில் அகன்றது; வழியும் விரிவானது; அதன்வழியே செல்வோர் பலர். வாழ்வுக்குச் செல்லும் வாயில் மிகவும் இடுக்கமானது; வழியும் மிகக் குறுகலானது; இதைக் கண்டுபிடிப்போர்சிலரே.” (மத். 7:13-14)

நுழைவோர் சிலர் மட்டும்,

[1 ம் பக்க தொடர்]
அந்திரிக்கும்...

மாக்கஞ்சக்காக செபம், தபம், தர்மம் மேற்கொள்வோமாக (மத். 6: 1-4)

யோபுவின் துன்பங்கள் அவரது மக்களை சுத்திகரித்து மீட்க உதவின் என்றால் நம் பெதுப்பங்களும் மரித்த ஆண்மாக்களுக்கும் உதவும் என்பது வெள்ளிட முலை.

[2 ம் பக்க தொடர்]
தேவதாயின் .

உள்ளுப்புண்ணப்பட்ட ஆத்துமறும் தெய் விசும் அதனோடு சேர்த்து ஏகோயிக் கூடு ஒரேவங்குவானது.

இந்தச் சங்கதி ஆகாமென்பவரை உண்டுப்பான்ய தேராமாகிய வீடியற் காலம், வெள்ளிக்கிழமை சம்பளித்தது. கர்த்தர் அவதரிச்சும்போது வானமன்றங்களும் பூமன்றங்களும் காலமான திருநீதிப்புக்களும் அவருக்கு நமஸ்காரம் பண்ணின. காலமான திருநீதிப்புக்களின் அகத்திலே ஒருவித மாற்றும் உண்டாயின. இம் மாற்றத்தைச் சம்மனக்கக்கள் மாத்திரம் கண்டு உணரக் கடவுள் செய் ததேயல்லாமல் மனிதர்கள் கண்டுபிடிக் கச் செய்ததில்லை, சில நீதிமான்களுடைய உள்ளத்திலே மாத்திரம் சந்தோஷ முழக்கம் உண்டாயிருந்தது. அவர்களிற் கிலர் இதன் காரணத்தைக் கண்டுபிடித் தவர்களுல்ல, சிவர் வருவீருக்கும் மேசியா வந்தாரேன்று தினைத்தார்கள். அரசு, மிக்காயேல், பிதாப்பிதாக்கள் ஸ்தலத்திலிருக்கப்பட்ட நிதிமான்களுக்கு இதை அறிவித்தார். அவர்களும் வாக்குக்கெட்டாத சந்தோஷத்தை அனுபவித்தார்கள்.

பெருங்கடல் மேலை கீழ்கு போனாப் போல நரகத்திலும் கம்பவித்தது. எல்லாப் பசாக்கக்களும் சொல்ல முடியாத உபத்திரவுப்பட்டார்கள், அவர்களும் அந்தக் காரணத்தைக் கண்டு பிடித்த தில்லை, அப்போது மிரியம்மானுக்குத் தெய்வ பரவசம் நேரிட்டது. அதிலே முன் அவள் கண்டுபிடிக்காத கணக்குக் களின் அர்த்தத்தைக் கண்டுபிடித்தாள். தேவமாதா செய்யும் விரதத்துவப் பிரதரணங்களாலும் அதியோக்கிய தேவ சினைக்கத்தினாலும் அவற்றைய குருதி அளவுபெற்று வயிற்றில் இருக்கும் சிகிச்சு அற்புதமாய் ஆகாரமாகிறது. சரிரம் பூரணமானவுடன் ஆத்துமானது தெய்வைத்தைக் கண்டறியவும் தனது வள்ளுத் தெய்வத்துக்கு மெத்தக் கீழ்ப் பட்டிருப்பதைக் கண்டும் தாழ்ச்சியிலிருங்கிறத்து. தேவமாதாவின் திருவுதரத்திலிருக்கப் பிரியப்படவும் பாவ மீஸ்ராமல் தன்னை உண்டுபண்ணின்தொலை தெய்வத்திற்கு நமஸ்காரம் பண்ணவும் தன் காரணயிய மிரியம்மானுக்கும் குசைப்பருக்கும் நித்திய இரட்சனியத்தைக் கொடுக்க வேண்டிக் கொள்ள வும் அலுவலாயிருந்தது. இந்தப் பிரகரங்களே உலகத்தை இரட்சிக்கப் போதுமாயிருந்தன. நீதவராதாவும் இப்படிப்பட்ட பிரகரங்களைச் செய்து மெத்தவும் தாழ்ச்சியிலிருந்து வென்று நமஸ்காரம் பண்ணினாள், இப்படிநடக்கையில் தேவமாதா வயிற்றிலிருந்த திவு விய சிச அருளப்பருக்கு புகுத்திரிசுகொடுத்து சென்ம பாவத்திலிருந்து அனை நீக்கினார். அவருப் தேவமாதா வயிற்றிலிருந்த கர்த்தரைகள்கண்டு தென்

வாள், கவரமிப்பிறந்த அன்றைக்கு அவளைக் குழந்திருந்த சம்மனக்கள், அவருக்குத் தரிசனையாகி அவற்றுக்கு வேண்டிய ஊழியர்களையெல்லாம் செய்யத் தங்களை முழுமையும் ஒப்புக்கொடுத்தார்கள், கட்டுப் பட்சிகள் வந்துபாடு வும் ஆடவும் வழக்கங் கொண்டிருந்தன. சிலவேளை குவினால் மேற்படி பட்சிகள் நேவமாதாவின் சிறு வீட்டிலே வரும். அவற்றும் அவைகளுக்குப் போசும் கொடுப்பார்

தேவமாதா எலிசபேத்தம்மானை யின வுப் போன்றும், ஸ்தாயக அருளப்பர் பிறந்துமும்:-

உலக இரட்சக் மாம்ள ஜக்கியமான வடனே அரச். எலிசபேத்தம்மாளிடத் தில் பிறக்கப் போகிற தமது முன்னோடு தாதனை அவசிந்த நாதனின் சமுகத் தால் அரச்சிக் கிவின் எலிசபேத்தம்மானைச் சுத்திக்கப் போகவேணுமென்பது தமது சித்தமென்று தெய்வம் வெளிப் படுத்தினார். இதைச் சூக்ஷயப்பிடத் தில் அவள் போசி இருவரும் எகோபித்து கர்த்தர் மார்ஜஸ் ஜக்கியமான நாலாம் நாள் நாரேத் ஹரவிட்டு நாலுநாள் பிரயாணமான சக்கரியா வீட்டுக்குப் போக எத்தனித்து வழி நந்தேறுடான் தால் அவர்கள் பயணத்துக்கு அடித்த விட்டாரிடத்தில் ஒரு கழுத்தை இரவலாய் வாங்சியார்கள். அதில்போசிக் கில் நேரம் தேவமாதா உட்கார்ந்து பிரயாணம் செய்வதுன்று. ஆனால் அவள் எவ்வளவாய் மன்றாடினாலும் குசையப்பர் அதன்மேசு ஏற்றில்லை. வழியிலே வெகுநேரம் தியாவும் பண்ணுக்கையில் அவற்கு மாநிதிரம் தரிசனையாகுக் கம்மனக்களோடு பாடுவார். உருக்கமான பக்கி மிகுதியினாலே மெத்த அபூர்வமாய் குசையப்பர் சவாமியைக் குறித்து தேவமாதாவினிடத்தில் பேசுவார். வழியிலே அனைக்குத்துமகள் நடந்தன. ஒர் பெண்பிள்ளை புதுமையாய் குணமண்டந்தாள். நாலுநாள் பிரயாணப்பண்ணி எலிசபேத்தம்மாள் குடி மிருக்கும் யூதீயா தேசத்துக்கு வர எலி கபேத்தம்மாளி இல்பிரீத்து சாந்துவி னாலே தூண்டப்பட்டு எதிரே வந்தாள்.

அப்போது தேவமாதா ஆண்டவர் உம்போடிருக்க்கூல்வாரென்று அவளை வாழ்த் த அவற்றும் கடவுளினுடைய தாய் என்மட்டும் வரலாயிற்றோவென்று நமஸ்காரம் பண்ணினாள், இப்படிநடக்கையில் தேவமாதா வயிற்றிலிருந்த திவு விய சிச அருளப்பருக்கு புகுத்திரிசுகொடுத்து சென்ம பாவத்திலிருந்து அனை நீக்கினார். அவருப் தேவமாதா வயிற்றிலிருந்த கர்த்தரைகள்கண்டு தென்

டனிட்டு வணங்கினார். வயிற்றிலே இருக்கிற பிள்ளை சந்தோஷத்தால் அக மகிழ்ந்ததை இல்பிரீத்து சாந்துவி னாலே எலிசபேத்தம்மாள் கண்டு “நீர் ஸ்திரீகளுக்குள்ளே ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவ ளென்றாள்.” “ஸ்தாயக அருளப்பர் இந்த வார்த்தையின் அர்த்தத்தைக் கண்டு பிடித்தார். தேவமாதா.” எனது ஆத்தும் ஆண்டவரை வணங்கித் தோத்திரம் பண்ணுகிறது” முதலான வகங்களைச் சொன்னார். எலிசபேத்தம் மாள் தான் செபம் செய்கிற அவற்றைய அவற்குக் காலுக்குக்கு சொட்டுக்கொடுக்க, தேவமாதா அந்த அறையிற் போவதற்கு முன்பு சக்கரியாவினுடைய அரிர்வாதத் தைக் கேட்டு மன்றாடினாள். ஏனென்றால் அவர் ஆண்டவருடைய குருப்பிர சாதியாயிருந்தார். மூன்று நாள் சென்றபின் குசையப்பர் நச்சேத்தாங்கு வந்துவிட்டார். தேவமாதா எல்லாத்து மூம் எலிசபேத்தம்மானுக்குக் கீழ்ப்பிடிந்திருக்க அவளைக் கேட்டுக்கொண்டார். தேவமாதா செய்வதெயெல் வாம் இவள் சுங்கபோடை பார்ப்பாள். அவள் தெய்வப் பிரகாசத்தினாலே குடப்பட்டு ஆனந்த பரவசத்திலிருக்கும்போது எலிசபேத்தம்மாள் அவளது திருவயிற்றில் இருக்கும் கர்த்தரை சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து வணங்குவாள். (தொடரும்)

ஆண்மாக்களுக்காகச் செபம்-

“என்றும் வாழும் தந்தாயி உமது தெய்வ மகனாகிய இயேசுவின் விளை மதிப்பற்ற திரு உதிரக்கை, இற்று உலகெங்கிலும் செலுத்தப்படும் திருப்பயிக்களோடு ஒன்றித்து உத்தரிக்கும் ஜீன்மாக்கள் அனைவருக்காகவும், உலகைக் கிழமுள்ள பாவிசுஞ்காகவும், எனது இல்லத்திலும் குடும்பத்திலுமுள்ள பாவி குஞ்காகவும் உமக்கு அர்ப்பணிக் கிறேன்.”

இதிச் செபத்தைச் சொல்லும் ஒவ்வொரு முறையும் பல ஆண்மாக்கள் உத்தரிப்பு நிலையிலிருந்து மீட்படைவர் என து இல்லத்திலும் குடும்பத்திலுமுள்ள பாவி குஞ்காகவும் உமக்கு அர்ப்பணிக் கிறேன்.)